ПІСНЯ, ЯК «ДЖЕРЕЛЬЦЕ ПЕРШОГО КОХАННЯ»...

Тут ніжні ранки палують щодня,
Тут на калині зоринки бринять,
Тут без вітання ніхто не мине,
Тут рідна мати зростила мене.

ПІСНЯ б'ється в тісному холодному залі, хвилює і підносить, наповнює серце солодким щемом, вливається цілющим бальзамом в душу і розливається в ній почуттям гордості за маленький шматочок землі, де народився і виріс – за рідне село. І почуття ці такі щирі, і такі величні, що все інше – невлаштоване, гірке і буденне – мимоволі відходить кудись за горизонт. Глядач забуває про важку селянську працю, про запущений патріархальний побут... Є лише пісня, яка возвеличує і підносить, яка ощасливлює, незважаючи ні на що. Співає тріо у складі Людмили Ревко, Миколи Левчинського, Володимира Грибовського. Їх появи на сцені завжди ждуть у Торговиці, знають їх і у районі, бо вони – постійні учасники, лауреати і призери вчительських оглядів та інших конкурсів. Злагоджено ллється пісня у їх виконанні, виразно вигранюється кожна нотка, кожне слово. Всі три голоси злиті воєдино і кожен окремий звучить неповторно...

Людмила Ревко родом із Олексина, що недалеко від Почаєва. Природа там рідкісна і неповторна навіть для нашого краю. Тож і люди живуть у величній гармонії і взаєморозумінні. Місцевість надзвичайно мальовнича, а люди добрі та уважні. І обов'язково пісня супроводжує селян скрізь – в праці, на відпочинку, в горі й радості. Тому в душу маленької дівчинки пісня влилась ще з дитинства – від батька і мами, котрі теж понад усе шанують її, а відтак передали дочці чудовий голос і надзвичайний музичний слух. Вона співала вдома, по дорозі до школи, в школі, педучилищі, techінституті, а ще – незмінна учасниця багатьох конкурсів і фестивалів. Тепер Людмила Іллівна – заступник директора школи з навчально-виховної роботи. Робота педагога – нелегка і відповідальна, але музика неодмінно звучить в її душі, бо не уявляє свого життя без пісні. У педколективі школи Людмилі Іллівні легко і добре, бо тут дуже люблять пісню і гарно співають майже всі вчителі.

Миколу Левчинського добре знають не тільки в Торговиці, але і в районі. Самодіяльний композитор і поет, автор більше як 50-ти пісень, багато з яких розкрилися на музичних меридіанах, звучать на Рівненщині і на Волині. Його «Пісня про Торговицю» давно стала народною, улюбленою піснею торговичан. А взагалі Микола Володимирович – вчитель географії та біології, нащадок знаменитої вчительської династії Левчинських.

Торговчанин з діда-прадіда і третій учасник чудового тріо – Володимир Миколайович Грибовський. Ще навчаючись у середній школі в Торговиці, він успішно закінчив Млинівську музичну школу, любив виконувати на баяні складні музичні твори і брав участь та перемагав у багатьох районних музичних конкурсах.

Після закінчення педінституту вчителював в Острозькому районі, але завжди мріяв повернутися додому, у рідну хату над Іквою, де завжди пахне дитинством, любистком і м'ятою. Тепер Володимир Миколайович – вчитель музики Торговицької ЗШ. Може годинами грати на баяні, виповідаючи йому щось інтимне, високе і чарівне. Природа обдарувала його чудовим голосом, тому так добре почуває себе у складі тріо.

Їм не треба розучувати пісню. Якщо вона хвилює, то звучить з першого знайомства. Як народна пісня «Ой устану ранесенько», «Джерельце першого кохання» та багато інших чудових мелодій, які звучали і ще будуть звучати у виконанні Людмили Ревко, Миколи Левчинського та Володимира Грибовського.

Ніна ЯКИМЧУК,
директор Торговицької ЗШ І-ІІІ ступенів.